C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21r-11/25 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Nr.PIGD 1-23188370-03-21r-06022025 Judecător Eugeniu Russ

D E C I Z I E
În numele Legii

05 iunie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
În completul compus din:
Preşedintele şedinţei, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către condamnatul Mucuța Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 22 octombrie 2024, privind examinarea cererii avocatului Şova Ion în interesele condamnatului **Mucuţa Mihail** *****, privind aplicarea retroactivităţii legii potrivit art.art.10, 10^1 Cod penal.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul, -

a c o n s t a t a t :

La data de 29 decembrie 2023, avocatul Şova Ion în interesele condamnatului Mucuţa Mihail a depus la Judecătoria Orhei, sediul Rezina cerere privind reducerea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv în privința condamnatului Mucuţa Mihail, solicitând recalificarea faptei lui Mucuţa Mihail din art. 88 pct. 1), 6), 7), 8) Cod penal (red. 1961) în art. 145 alin. (2) lit. b), j), k), o) Cod penal, cu schimbarea pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii pe un termen de 25 de ani; recalificarea faptei lui Mucuţa Mihail din prevederile art. 102 alin. (3) Cod penal (red. 1961) în prevederile art. 171 alin (2)

lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 ani; -recalificarea faptei lui Mucuţa Mihail din prevederile art. 103/1 alin. (2) Cod penal (red. 1961) în prevederile art. 172 alin (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani şi 8 luni; -recalificarea faptei lui Mucuţa Mihail din prevederile art. 224 Cod penal (red. 1961) în prevederile art. 208 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani şi 4 luni; -reducerea pedepsei aplicate Iui Mucuţa Mihail prin hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie 21.12.2009 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) şi d) Cod penal, prin stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani şi 8 luni; -reducerea pedepsei aplicate lui Mucuţa Mihail prin hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie 21.12.2009 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) şi f) Cod penal, prin stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 4 ani şi 8 luni -reducerea pedepsei aplicate lui Mucuţa Mihail prin hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie 21.12.2009 în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, prin stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 8 ani; menţinerea pedepsei stabilite în baza art 208 alin. (3) Cod penal (red. 1961), la 1 an de închisoare; stabilirea unei pedepse definitive în privința lui Mucuţa Mihail, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parţial al pedepselor - închisoare pe un termen de 12 ani şi 6 luni, cu deducerea perioadei deja executate din 16.03.1995 până la ziua pronunțării încheierii.

În motivarea cererii a indicat că, din conținutul prevederilor art. 10 alin. (1) şi cel al art. 10^1 alin. (2) Cod penal, reiese că efectele legii penale mai blânde se extind şi asupra persoanelor care au săvârșit infracțiunea până la intrarea în vigoare a unei asemenea legi, inclusiv asupra persoanelor care deja execută pedeapsa penală. În cazul condamnaților la detențiune pe viaţă, aceștia pot beneficia de efectele legii penale mai favorabile doar în cazul intervenției unei legi care prevede pentru aceeași faptă numai pedeapsa închisorii.

Menționează că, în speţă, Mucuţa Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 88 pct. 1), 6), 7), 8) din Codul penal (red. 1961) în data de 15.03.1995. Dumnealui avea vârsta de 18 ani. Astfel constată cu certitudine existenta circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal.

La art. 78 din Codul penal sunt prevăzute efectele circumstanțelor atenuante şi agravante la stabilirea pedepsei. Din modul în care a fost redactat art. 78 rezultă două situaţii distincte referitoare la previzibilitatea producerii / neproducerii efectelor circumstanțelor stabilite pe parcursul examinării cauzei.

Astfel, într-o primă situație, instanțele judecătorești dispun de dreptul discreționar în privința următoarele aspecte: 1. reducerea pedepsei cu închisoare până la termenul minim prevăzut de norma din Partea specială a Codului penal; 2. coborârea mărimii amenzii până la limita de jos; 3. aplicarea sau înlăturarea pedepsei complementare; 4. aplicarea pedepsei maxime prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Cea de-a doua situație o identifică la art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal, în această din urmă situație, instanțele judecătorești sunt private de dreptul discreționar şi sunt obligate să procedeze strict într- un anumit sens. Altfel spus, în cazul în care instanța ce judecată constată că o persoană a săvârşit o infracţiune pentru care se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani.

Titlul imperativ al normei juridice de la art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal, rezultă din folosirea expresiei „aceasta se înlocuieşte". Or, legiuitorul nu a utilizat expresia „poate fi înlocuită", aşa cum a procedat la lit. a) şi b) din acelaşi articol. Consideră că elucidarea sensului expresiei aceasta se înlocuieşte" (art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal), este de o importanţă covârşitoare pentru justa soluţionare a acestei cereri.

În speţă, constată că Mucuţa Mihail a săvârşit pe data de 15.03.1995 o infracţiune excepţional de gravă pentru care poate fi sancţionat exclusiv cu pedeapsa închisorii, pe un termen de cel mult 25 de ani. Imposibilitatea aplicării detenţiunii pe viaţă se datorează vârstei fragede la momentul săvârşirii faptei (18 ani, circumstanţă atenuantă) şi caracterului imperativ al normei de la art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

În privinţa art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal, menţionează că instanţa de judecată ar putea să-i respingă cererea respectivă prin invocarea faptului că prevederea art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal precum că, este aplicabilă în cazul în care pentru infracţiunea săvârşită se prevede doar (exclusiv) pedeapsa detenţiunii pe viaţă. Însă o asemenea interpretarea ar fi contrară regulilor elementare de interpretare a dreptului, în speţă a dreptului penal. Or nici o normă juridică din Partea specială a Codului penal nu prevede ca sancţiune principală doar detenţiunea pe viaţă, de fiecare dată aceasta este prevăzută ca pedeapsă alternativă, alături de pedeapsa închisorii.

Interpretarea art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal, în sensul posibilităţii de aplicare doar în cazul în care norma incriminatorie din Partea specială a Codului

penal prevede exclusiv pedeapsa detenţiunii pe viaţă, ar însemna încălcarea regulii potrivit căreia - fiecare cuvânt şi fiecare prevedere trebuie să primească efecte în cadrul interpretării. Altfel spus, o interpretare de genul enunţat ar echivala cu o interpretare inutilă, care nu produce nicio consecinţă.

Menţionează că obligaţia instanţei de judecată de a înlocui pedeapsa detenţiunii pe viaţă cu închisoare de la 15 la 25 de ani, în cazul stabilirii existenţei circumstanţelor atenuante, persistă şi în situaţia concursului circumstanţelor atenuante şi agravante. Or art. 78 alin. (4) are următorul conţinut: „În caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie".

Din conţinutul normei citate este evident faptul că instanţa de judecată deţine un drept discreţionar doar în privinţa coborârii sau ridicării limitelor pedepsei, nu şi în privinţa înlocuirii / schimbării tipului de pedeapsă. Or, având în vedere faptul că la soluţionarea acestei speţe îi interesează aspectele legate de detenţiunea pe viaţă, precizează că, reieşind din natura pedepsei prevăzute de art. 71 alin. (1) Cod penal, limitele acesteia nu pot fi nici coborâte şi nici ridicate.

Prin urmare consideră evidentă concluzia ce poate fi făcută prin prisma prevederilor art. 75 alin. (1), art. 76 alin. (1) lit. b), art. 78 alin. (1) lit. c) din Codul penal: pedeapsa detenţiunii pe viaţă nu poate fi aplicată faţă de persoanele care la data săvârşirii infracţiunii aveau împlinită vârsta de 18 ani, dar nu aveau atinsă vârsta de 21 de ani. Faţă de această categorie de persoane, în cazul săvârşirii unei infracţiuni excepţional de grave, poate fi aplicată exclusiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 15 la 25 de ani.

Începând cu modificările aduse Codului penal, prin Legea nr. 163 din 20.07.2017 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative (în vigoare din 20.12.2017), în special a art. 76 alin. (1). li. b), pentru persoanele care la data săvârşirii unei infracţiuni excepţional de grave aveau împlinită vârsta de 18 ani, dar nu aveau atinsă vârsta de 21 de ani, pedeapsa detenţiunii pe viaţă a fost exclusă.

Prin urmare, constată că după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detenţiune pe viaţă a lui Mucuţa Mihail, dar până la executarea integrală a pedepsei, a intervenit o lege (Legea 163 din 20.07.2017) care prevede pentru infracţiunea de art. 88 pct. 1), 6), 7), 8) Cod penal (red. 1961) numai pedeapsa închisorii, pentru persoanele care la momentul săvârşirii faptei aveau vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani.

În asemenea situație, pedeapsa detențiunii pe viaţă, stabilită lui Mucuţa Mihail în baza art. 88 pct. 1), 6), 7), 8) Cod penal, trebuie să fie înlocuită cu închisoare pe un termen 25 de ani (maximul pedepsei închisorii prevăzut la art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal).

Ținând cont de cele expuse până la această etapă, în baza art. 10 alin. (1); art. 1 alin. (2), (7), art. 76 alin. (1) lit. b), art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal, solicit: recalificarea faptei lui Mucuţa Mihail din art. 88 pct. 1), 6), 7), 8) Cod penal (red. 1961) în art. 145 alin, lit b), j), k), o) Cod penal, cu schimbarea pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii pe un termen de 25 de ani.

A mai indicat că, prin Legea nr. 163 din 20.07.2017 pentru modificarea şi completarea unor acte normative (în vigoare din 20.12.2017), art. 70 din Codul penal a fost completat cu alin. (3/1) cu următorul cuprins: „La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanţa, ţinând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.”

Astfel, prin hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie din 21.12.2009, a fost admis recursul în anulare declarat de Mucuţa Mihail împotriva sentinței de condamnare şi a fost pronunțată o nouă hotărâre. Potrivit hotărârii nominalizate, Mucuţa Mihail, pe lângă infracțiunea prevăzută de art. 88 pct. 1), 6), 7), 8) Cod penal (red. 1961), a mai fost recunoscut vinovat de săvârșirea următoarelor infracțiuni: art. 186 alin. (2) lit. b), c) şi d); art. 187 alin. (2) lit. b), e) şi f); art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal (red. 2002); art. 102 alin. (3); art. 103/1 alin. (2); art. 208 alin. (3); art. 224 Cod penal (red. 1961). Pentru săvârșirea ultimelor 7 infracțiuni enumerate, lui Mucuţa Mihail i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

Având în vedere faptul că Mucuţa Mihail, la data săvârșirii celor 7 infracțiuni pentru care a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare, avea vârsta de 18 ani, consideră că în privința acestuia este aplicabil art. 70 alin. (3/1) din Codul penal, în sensul reducerii cu o treime a termenului de pedeapsă.

Astfel, Mucuţa Mihail la data săvârșirii infracțiunilor, pentru care a fost recunoscut inovat, avea vârsta de 18 ani. Anterior săvârșirii acestor infracțiuni, dumnealui nu a mai fost condamnat. Iar prin aplicare art. 10 alin. (1); art. 10/1 alin.

(2), (7); art. 76 alin. (1) lit. b); art. I alin. (1) lit. c) Cod penal, pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin (2) lit. b), j), k), o) Cod penal trebuie săi fie schimbată din detențiunea pe viaţă în pedeapsa cu închisoare pe un termen de 25 de ani.

În asemenea situație, Mucuţa Mihail trebuie să execute numai pedeapsa sub formă de închisoare. Pentru aceasta, solicită ca după stabilirea pedepsei pentru fiecare infracţiune aparte, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul parţial al pedepselor aplicate, pe un termen de 12 ani şi 6 luni.

Concomitent mai solicită ca începutul termenului de executare a pedepsei cu închisoare de 12 ani şi 6 luni să fie calculat începând cu 16.03.1995, data reţinerii lui Mucuţa Mihail.

Precizează că în cazul lui Mucuţa Mihail, Codul penal, cu modificările în vigoare din 2 12.2017, constituie o lege penală mai favorabilă, în primul rând, din considerentul că, în comparaţie cu Codul penal (red. 1961), exclude posibilitatea condamnării la pedeapsa detenţiunii pe viaţă a persoanelor care la momentul săvârşirii infracţiunii au vârsta de 18 ani, şi nu au atins vârsta de 21 de ani.

Un alt doilea considerent pentru care Codul penal, cu modificările în vigoare din 2. 12.2017, trebuie să fie apreciat ca o lege penală mai favorabilă, este modificarea art. 84 alin. (1). Potrivit modificărilor efectuate, persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani şi care nu au mai fost condamnate, le poate fi stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni pentru un termen de cel mult 12 ani şi 6 luni.

Codul penal actual constituie o lege penală mai favorabilă şi datorită completării art. 70 cu alin. (3/1). Potrivit acestui nou alineat, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

A mai indicat că, respingerea prezentei cereri ar mai însemna că regulile privitoare la succesiunea legilor penale în timp operează în defavoarea lui Mucuţa Mihail şi că instanţa de judecată ignoră noul tratament sancţionator adoptat de puterea legislativă. Or, după modificările Codului penal, introduse prin Legea 163 din 20.07.2017, Parlamentul Republicii Moldova a considerat incompatibilă pedeapsa detenţiunii pe viaţă cu persoanele are săvârşesc infracţiuni între vârstă de 18 şi 21 de ani.

La 09 februarie 2024, avocatul Şova Ion în interesele condamnatului Mucuţa Mihail a depus o cerere privind concretizarea cererii iniţiale prin care a solicitat recalificarea infracţiunilor menţionate din prevederile art. 102 alin. (3) Cod penal (red. 1961) în prevederile art. 171 alin (2) lit. b) şi c) Cod penal, cît şi recalificarea faptei lui Mucuța Mihail din prevederile art.103/1 alin.(2) Cod penal (red.1961) în prevederile art.172 alin.(2) lit.a), b), c) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 22 octombrie 2024 s-a respins cererea avocatului Şova Ion a în interesele condamnatului Mucuţa Mihail cu privire la reducerea pedepsei în temeiul efectului retroactiv al legii penale, ca fiind inadmisibilă.

Încheierea instanței a fost atacată cu recurs de către condamnatul Mucuța Mihail, solicitând casarea încheierii respective, rejudecând cauza cu pronunţarea unei noi hotărâri, în sensul aplicării modificărilor, operate în Codul Penal şi Procedură Penală prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, publicată în M0364-370 din 20.10.2017 în vigoare din 20.12.17, faţă de art.88 din (1961) acum-art.145 Cod penal, cu înlocuirea pedepsei detenţiune pe viață la pedeapsa de 25 ani închisoare; prin prisma prevederilor art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul partial al pedepselor aplicate, să fie stabilită pedeapsa definitive de e25 ani închisoare; a recunoaşte săvârşirea infracţiunilor comise la vârsta de 18 ani ca o circumstanţă excepţională şi atenuantă.

A menționat că, instanța de fond instanţa de fond a oferit o apreciere greşită şi eronată a legislaţiei in vigoare privind aplicarea a legii faţă de el şi nu s-a expus pe art.art. 70, 76, 78, 79 Cod Penal faţă de art 88 (red.1961) și a oferit o apreciere greşită şi eronată a legislaţiei în vigoare privind aplicarea efectului retroactiv a legii faţă de art. 88 Cod Penal (red.1961) pentru care Mucuţa Mihail a fost condamnat la pedeapsa detenţiune pe viaţă la vârsta de 18 ani. Concomitent, instanţa de fond a ignorat un şir de probe şi argumente invocate de avocatul Şova Ion.

Conform prevederilor art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, *(1)* Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

La data de 04 iunie 2025 referință în instanța de recus a depus avocatul Șova Ion în interesul condamnatului Mucuța Mihail solicitând admiterea recursului declarat de Mucuţa Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Rezina din 22 octombrie 2024, rejudecarea cauzei şi admiterea cererii din 29 decembrie 2023, depuse în interesele condamnatului Mucuţa Mihail, în sensul în care a fost formulate sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanţa de fond.

În susținerea poziției a precizat că, în cadrul şedinţei de judecată a arătat judecătorului şi a solicitat să compare copia cererii condamnatului Mucuţa Mihail din 2019 cu cererea din 2023. Cererile respective sunt în esenţă diferite, aceste au o argumentare diferită şi, nu mai puţin important, solicitările consemnate în cele două cereri sunt vădit diferite, judecătorul în mod neîntemeiat, contrar principiului preeminenţei dreptului, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil a declarat cererea din 29 decembrie 2023 ca inadmisibilă, instanța nu a consemnat în încheierea emisă motivele respingerii obiecţiilor aduse împotriva faptului că cererile depuse în interesele lui Mucuţa Mihail sunt diferite, din care motiv consideră că cererea nu a fost examinată pe fond.

A notat că, în situaţia în care Codul penal din 2002, până la modificările aduse prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, este o Lege penală mai blândă comparativ cu Codul penal (red.1961), legislaţia naţională garantează respectarea principiului retroactivităţii legii penale mai blânde şi în cazul pedepselor definitive, judecătorul era obligat să admită cererea depusă în numele lui Mucuţa Mihail şi, pe cale de consecinţă, să o admită integral.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele prezentate instanței și prevederile legii, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, soluție care a fost adoptată în conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

Instanța de recurs consideră, că judecând cererea apărării în interesul condamnatului Mucuța Mihail cu privire la aplicarea retroactivității legii penale, judecătorul de instrucție a respectat normele procesuale, a verificat complet, obiectiv, suficient și în ansamblu împrejurările pe caz, corect ajungând la concluzia privind respingerea cererii înaintate ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din prevederile art. 469 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală: la executarea pedepsei, instanța de judecatã soluționează chestiunile cu

privire la schimbările în executarea unor hotărîri, și anume: liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situaţiei (art.10 şi 10/1 din Codul penal), precum şi excluderii din hotărîrea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată.

Potrivit art. 470 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile privind executarea hotărîrilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16), 171) şi 18) se soluţionează de către instanţa de judecată din raza de activitate a organului sau a instituţiei care execută pedeapsa.

Dispozițiile art. 10 alin (1) Cod penal stipulează că, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Reieșind din prevederile art. 10/1 alin (1) Cod penal: dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunităţii sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancţiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depăşeşte maximul prevăzut de legea nouă pentru infracţiunea săvîrşită.

Astfel, Colegiul atestă temeinicia concluziei judiciare privind respingerea cererii avocatului Şova Ion în interesele condamnatului Mucuţa Mihail cu privire la reducerea pedepsei în temeiul efectului retroactiv al legii penale, pe motiv, că cele invocate de apărare deja au constituit obiect de cercetare judecătorească, fiind adoptată o încheiere referitor la respingerea cererii ca fiind nefondată.

Respectiv, instanţă de fond în motivarea soluţiei adoptate just a reţinut, că prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 01 septembrie 2019, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea condamnatului Mucuţa Mihail privind aplicarea legii care are efect retroactive, încheierea dată fiind păstrată fără modificări prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 28 noiembrie 2019.

Implicit speței, soluționând pentru a doua oară cererea cu privire la reducerea pedepsei în temeiul efectului retroactiv al legii penale în privința lui Mucuța Mihail, ce conține cerințe cu conținut analogic, instanța, prin încheierea

recurată din 22 octombrie 2024 corect a respins-o ca fiind inadmisibilă, fără a intra în soluționarea fondului.

În atare împrejurări, Colegiul atestă, că condamnatul Mucuța Mihail a folosit deja dreptul său de a se adresa în instanța de judecată cu cerințele indicate mai sus, privind aplicarea retroactivității legii potrivit art.10, 10^1 Cod penal - aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1), 78 alin.(1) lit.c), art.79 alin.(1), art.84 Cod penal, în vigoare până la data de 07.09.2024, cerințe ce au constituit obiect de cercetare, fiind soluţionată prin încheierea judiciară din 01 septembrie 2019 (menținută fără modificări prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 28 noiembrie 2019), având valoarea lucrului judecat.

În atare împrejurări, judecătorul de instrucţie a primit o soluţie corectă, bazată pe lege şi materialele cauzei, iar careva erori procesuale din partea instanței de fond nu au fost stabilite. Colegiul conchide, că instanța corect a stabilit lipsa în cauză a altor date obiective, ne fiind constatate fapte noi, recent descoperite sau viciu fundamental ce ar fi afectat hotărârea, precum și careva încălcări a drepturilor garantate de Convenție și normele procesual penale.

Respectiv, dat faptului impunerii de către instanța de fond a emiterii soluției de respingere a cererii părții apărării ca fiind inadmisibilă, aceasta nu implică soluționarea fondului prin verificarea argumentelor invocate în cererea cu privire la reducerea pedepsei în temeiul efectului retroactiv al legii penale.

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul reține lipsa temeiurilor de fapt și aspectelor de drept pentru casarea verdictului judiciar, fapt pentru care urmează a fi respins recursul, păstrându-se fără modificări soluția judiciară.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către condamnatul Mucuța Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 22 octombrie 2024, privind examinarea cererii avocatului Şova Ion în interesele condamnatului Mucuţa Mihail *****, privind aplicarea retroactivității legii potrivit art.art.10, 10^1 Cod penal, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca

Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache